μμς

Κικρ κέφος εἶδος πλοίου μακρόν. Κικρηβόλος, ὁ βραχίων. Κικρηβόλος, ὁ κήρυξ. Κικρηταλήγως, ὑφεκμήκους. Κικρίζειν, τρίζοντα. Κικροπ
Κικρωπίς, μια τῶν ἐν Δελφοῖς δέκα φυλῶν. Κικρύφαλον, κικρύφαλος. ὀκρυβάκιον. σουδάριον [Κικκώνια, κεκτημένοι ὥρας. Κικκα-
λάκαιν, ἀχολοῦντας. Κικκωνιστρίβος, ἐξεταστρίβος· καὶ τὸν τῆς φύλακος διὰ τὸ κίκωνας ἐξεταζόντων· καὶ διακωνίσκη, τὸ
ἐξέτασις· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· ὡς αἰσχρὸν ἀκκωνίσκον ἐᾶν· κεκωφεῶσθαι, κωφοὶ γεγονέναι. κελάδησαν, ἐρέγκαν.] κελαινή,
κυνηγὸς θορυβῶν κατὰ τῆς ἄγρας ποιοῦσα. κελαινέσσιν, ἠκοῦσιν. Κελεόντιος, κοίλως μὲν κελεόντες καλοῦνται οἱ ἰνδοποιοὶ. Ἀντιφῶν
δὲ ἐν τῇ πρὸς τὸν Δημοσθένην γραφῇ τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτω ὀνομάζει. Κελεόντιος, ἰσοειδὴς· καὶ πάντα τὰ μικρὰ ξύλα κελεός
δὲ καὶ ἐνιαύτιος ἐδηλώθη τῷ Δήμητρεον ἐν Ἐλευσῖνι] Κελαρίζειν, μικτὰ ἤχους ἔχειν. [Κελενδρόεσσα, κιχηπόπλον· ἀπὸ τοῦ
πλοίου καὶ τῆς δρυὸς ὡς μακρᾶς καὶ δασέος. Κέλητος, ὄδος· ἀπὸ τοῦ κέλλειν ὃ ἐστιν εἰς τὸ πρόσω τείνειν· ὅθεν καὶ ἱππόκελης,
τὸ ἀμφοτέρων πλοῖον· ἢ ἀστρώτους ἵππους. [Κέλυφος τὸ λέπυρον τοῦ ὠοῦ· Κελύφαια, τὰ λεπιδώματα τῶν τραγημάτων. Κεμυρύ-
ζειν, βοᾶν.] Κεμάς, ἔλαφος ὁ καμηλώπαρος ὢν σπιλάδι κοιμᾶσις ὢν· Κένανδρον· καινὸν ἄνδρα· Κενζίρεινα, ἐν οἷς τὰ νεκρώσιμα
ἢ τῶν ἀπέργων ὄντως κατακόπτουσι ἢ τὰ ἐνηοσμάτα· Κενημαχίζειν, εἰς κενὰ μάχεσθαι· κενὰ ἐπιχειρεῖν· Κενόν, μάταιον.
κενεὸν ὀκαρὲ τὸν λαβόντα τόπος. [Κενῶ, πεινῶ.] Κενταυρικῶς, ἀγροίκως· κενταυρίας, μαλακοφωνίας· ἀστρέας ἦρον
ἀρετικάς· [Κενοφροσύνη, μαλακοφροσύνη. Κένταυρον, τὸ μόριον, ἢ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· ἔνιοι δὲ τὸ ἀνδρεῖον· Κεντρότυπος, μοχθηρός. Κεντυρίων, ἑκατόνταρχος [Κενῶν φάσις τυφλῶν· κενοῦται, ἀκροᾶται.]
κέφος, εἶδος ὄρνιθος ἐδωδίμου. Κεφρωτεῖς, οἱ παρδίας· ἀρεστιστεῖς· ἐξέως ἐλανόμους [Κεφαρίς, δῆμος Ἀκαμαντίδος
φυλῆς· Κεφαλικαί, πλακοῦντες πλατεῖαι· τοὺς μὲν ῥαδίως τρέχοντας τύπτουσιν. Κεφαλῶς εἶρηται τὰ κεφάλαια
ἀφ' ὧν ἢ κεφαλῶν. οἷον τὰς ὀπὰς πλίνθους] Κεφαννύναι, κεφανῶσαι. Κεφαλίδης. Κέφαλον τέλειον. Κέφας, κέφως,
κεφά· παρὰ τὴν παλαίωσιν. Θουκυδίδης· ἢ τὸ ὀνόματος κέφως· ἐν τῇ ἄνῃ καὶ οἱ μὲν ἔσχισαι τῶν σφετέρων ἀνῶν κέφα
καὶ ἐν πᾶσιν ἔτως. Κεφαλική, μασίχη, ὀστράκινος· κεφαΐζει, πορθεῖ· ἀναιρεῖ, διαστάζει. Κεφαλίς, δῆμος τῆς φυλῆς
τῆς Ἀκαμαντίδος ἢ κεφαλὶς ἕλιγμα τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς κεφαλικῆς τέχνης ἢ τὸ δύειν κεφαλὴν πρὸ ἡλίου· Κεφα-
λικός, δύο ὄντων κεφαλικοί· ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως ὁ δὲ ἔξω, ἀπὸ καὶ τῶν ἐν πολέμῳ τελευτησάντων ἐκτίθεσθαι
δημοσίᾳ, καὶ τὰς ἐπιταφίους λόγους· Κεφάδρελα, τὰ σκέλεα καὶ οἱ τοῖς πυροῖς καὶ οἱ τοῖς ὀπτοῖς κρεμφυόμενα, τὴν μὲν
χροιὰ μέλανα, σχοινία δὲ καὶ ἰσομεγέθη κεφάλαια ἃ συνέχομεν τοῖς σαγηνίοις ἢ τύκηλα· Σειρῆνες δὲ ἕλκος ἀπὸ τῆς τῶν
καταπορᾶν καὶ τὸ κρούειν τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βαθύτητι καὶ εὐπετείαν· ὅταν ἐν λίμνῃ κεφαλὴ τῶν
ἀπειδώτως καὶ σκληρῶς καὶ μὴ πειθομένως τοῖς νόμοις ᾖσι. [Κεφαδόφορος, κεφαλοφόρος. Κέφαννος, ἱμάτιον
πολύ. Κέφαλον λέγουσι καὶ τῶν λιθανίδων· χάλαζα δέ ἐστιν λιθανίδος κεφαλὴ παραπλησία τῇ κάλαθος τῇ
κρατῆρι, ἃς νῦν ὀγδοήκοντα καὶ χιλίας κάλυπτον· ἀρώματα ἐν οἷς πάντας ἐμβάλλουσι καὶ σύμφυτας. Κομίζουσιν
ἀνδρὰς αἱ νύμφαι εἰς τὰς τῶν νυμφίων οἰκίας. Κεφύριοι, οἱ παρ' Ὁμήρῳ Κιμμέριοι. Τὴν δὲ πόλιν οἱ
μὲν Κίμμερον οἱ δὲ Κεφύριαν. Κηδεία, καρδιοπονίως· φιλοκηδείας· [Κηδάλιμος, ποικίλος. πανοῦργος
ἀκριβῶς τε ἡ ἀλώπηξ· Κηδεμονόφρων· ὀλιγόφρων· ὁ κοιλιὰ βουλόμενος· Κήδιον, κρεῖττον· ἀφελιμώτερον·
Κήδιστος, πανουργότατος· κηδεστών, πανουργία· Κηκίδας εἷς ἦν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων.
[Κηκμός, φυλὴν ἀμείρω ὁμοίων. Κηκίτης, ἔθνος Ἰνδικόν, ὧν χρῆται μακρῷ πυελίῳ ὁ καὶ τὸν Κηκίτην] Κήκος
ἢ ἀρά· Κηκυρεὺς εἶδος πλοίου· ἔνιοι καλοῦσιν· [Κηκώσῃ, τετίγει παρόμοιον, ἀναφθόγγον προϊέμενον] Κήκωπες,
πανοῦργοι· δόλιοι· ἀπατεῶνες· Κόλακες οἱ καταπίνειν ἢ κλώπες τὰς ὑπερτικὰς κύλικας ἁπλῶς, τοὺς ἀπλουστέρους —
φενακίζουσι τῇ κερδοῖ τῶν λόγων· Κηκωπίζοντες, χλευάζοντες μωκίζοντες ὡς οἱ πύγκαι. Κήκωψ, ἀπατεών, ἢ κί
γλαῦξ πύγκη. Κήκωπες ἐξαπατῆσαι ἰσοῤῥόπιαν καὶ φῦσαν οἱ Κήκωπες· [Συναφορικὸς δὲ εἰς πύγκης κύτους
μεταβαλεῖν φησι, καὶ τὰς πύγκας νήσους ἀπ' ἄκρων κληθῆναι· ὄνομα δὲ ἦσαν οἱ Κήκωπες, ὧν ὁ μὲν Ἄνδυλος, οὗ
Ἄτλαντος ὀνομάζεται· Κηκιστίζεται, εἰς λιπὰ διαιρεῖ. [Κηφιστιάν, γαυριᾶν] Κηφοβάτας ὁ πᾶν ὅτι κηφᾶς
ἔχει· ἢ κηφαλίνας βάσις [Κηφισόδημος, ἀπὸ τοῦ κόσμου λέγουσιν] Κηφοβλεπίδης πῶς μὲν ἦν Κώπολος καὶ νικητὴς
ὢν βασιλικὸς κατεσκεύη ὑπὸ τοῦ πατρὸς Θρᾴκης. Κηρτόμιος, ἀρχαϊκός. Κηρλοτομῶν, χλευάζων· κηρύζων· σκώπτων.
[Κήρκανα, τὰ ἐνέλφια· Κήρχνει, τραχύνει· Κηρχνῆς, ὄργανον· Κέρχνος τραχὺ τι ὢν τοῖς ὠσὶν ἢ ἀηδίως. Κηρκύω, πίνω.]
Κηκόν, ἱμάτια· ποικίλον ἱμάτιον. Κεκόδ, ὁ διακεκινημένος καὶ διαπεποικιλμένος ἱμὰς· εἶδος ἐνδύματος Ἀφροδί-
της. Καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν τὸ τῶν γυναικῶν φανταστικῶς ἐνδύματα· Κεκρῖς νῆσος ἐκλήθη κεχηνυίας καὶ —
πεινώσης· Λαίμαργοι γὰρ ἦσαν οἱ ἰχθύες. [Κ' ἡ παροιμία· Κεκρὶς νηστικωτέρα· ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων
μὲν· ἔστιν δὲ φερομένων ἐπὶ τοῦτο αὐτό· Μετεμψύκλα δὲ ἀπὸ τοῦ ἰχθύος] ἔτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων
ἀλληλοφαγόντων μόνος ἀπέμεινε· Νεμεσᾷ δὲ Ἰλιὼν ὡς Ἀριστείδης ἐν τοῖς περὶ ζώων. καὶ δῆλον ὅτι ταλαιπωρεῖ
καλαδύομενος εἰς τὴν ἰλὺν καὶ ἔστιν τι φυόμενον. Κεκόκκη ἡ πόλις ἐν Κιλικίᾳ καὶ παρ' αὐτὴν πόλεμος Ἄνδρων ὄνομα.
διὸ καὶ οἱ κωμικοὶ παίζοντες τὴν νῦν ἐκ ἔχουσαν κλεῖσον φασὶν ἐκ ἔχειν. Κεκραν τὴν μυρρίναν.
Κεκρίνας τὰ τιμαλφῆ τῶν ἰχθύων. Κεκόν, ποικίλον. Κεκρῖνος, εἶδος ἰχθύος· Σκεπτῶνδε, ὡς διαφέρει Κεκρᾶς
Κέφαλος ἐστὶν καὶ ὄνομα δημαγωγοῦ. Κεκόφων, κρυπτῶν· Κεκρύφιμων, φωλεῶν· ἀποκρύφων τόπων· κεκυ-
φώνων κρυπτῶν τόπων ἐνδοτάτων. Κεφάλαιον, ἐπιλαμβάνεσθαι ἐπὶ ἐπιγράμματος, καὶ λόγου καὶ ἀγγελίας· ὅτως
ἀφίκηται εἰς τὴν Κατὰ Κτησιφῶντος, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβον· Κεφαλὴ δῆμος Ἀκαμαντίδος· καὶ κεφαλῆθεν ἐκ τῆς
ἀκτῆς· Κεφαλαιῶσαν, συνδήσαι σωλῆνας· Κεχαροδμή, πεφιλημένη· Κεχαριδμένως εἰς χορὸν ἐνόντων πάντα πειθόν· Κεχειρομβίοι·
ἠπημένοι· [Κεχηλήνας, καταπεπλουτηκώς. Κεχηνώς, κεχηνότως ἤμην· ὡς τὸ ἤδη κέκλυον] Κεχηνότες, χάσκοντες ὀρῶντες. [Κεχραμμένον,
πικραίνεσθαι· ἢ τοὺς ὀδόντας συγκρούειν· Κεχρησμωδημένων, μεμαντευομένων· Κηδεία, ταφή· ἐκφορά· Κήδειν, κακῶν λυπεῖν· Κηδείως, οἰ-
κείως· προθύμως· Κηδεμονία, πρόνοια· καὶ κηδεμόνων φροντιστὴς· προνοητής· Κηδεστὴς, ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκεῖος ἢ πενθερὸς
Κήδεται, φροντίζει. βοηθεῖ, ἐπιμελεῖται· Κηδύνειν, φροντίζειν ἢ σκέπειν. Κηδύης, διδύγαμβος, ποιητὴς ἀρχαῖος· Κηδήσωνες,
θεραπευόκνιες· ἢ λυπήσκνιες. Κῆδος ἢ σωκλαγὴ τῷ γάμῳ ἢ τῷ πένθει. Κηδωνίδης, ὕστος τεθρυλλημένος ἦν ἐπὶ πικρίᾳ
κνυπτεβλήτω [Κήθικα, ὀσύβρεκα, οἷς κηρύσσουσιν. Κήϊον, πλακοῦντί τι σύσσιμον εἰς ὃ ἐντιθέντες τὰς ἀσφαλεῖς βάλλουσιν. Κηκάζειν,
καλολογεῖν] Κηκὶς ἐστὶ μὲν ἢ καρπὸς τῆς πυξιφυοῦς· ἔστι δὲ καὶ βάμμα τι καὶ σῦμμα. ἢ καὶ καρπὸς δρυὸς ἐπιτηδείως
εἰς βαφήν· [Κηλίδες, οἱ πῖλοι] Κήληστις, πτῶσις μετὰ τέρψεως· Κηλὶς, ῥύπος· μῶμος· μορφή· ἕλκος· φλὴ· Κηλήμονος φλεγμο-
νῶδες, τερπόμενος· οἷον κυλοῖς ἢ καὶ ἡδυφωνίαις· Κημὸς, εἶδος χαλινοῦ· ἡφιμός· Κημὸς, πλέγμα, κωνωειδὲς δι'
οὗ καθιᾶσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν λάβδον· καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον· Καὶ

ἔξω ἓξ κέλλειν γεγόνεν· Κέλης ὁ ἱππικὸν πλοῖον· ἢ δρόμου ἵππος

Suid. Male Ἀθηναίοις

Suid. hinc lemmata.

δ. Κέκοκε ἦν